

Arrest

nr. 93 929 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 2 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDENBROECK, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 december 2011 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet in. Door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris werd deze aanvraag op 2 juli 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Artikel 9ter - §3 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds

ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 14.09.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 31.05.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag twee medische getuigschriften voor waaruit blijkt zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 31.05.2010. De voorgelegde medische getuigschriften bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 14.09.2011 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3-5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt :

"ENIG MIDDEL: Schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet .Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de materiële en formele motiveringsplicht). Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet (motiveringsverplichting). Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van artikel 3 EVRM. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Dat art. 9ter als volgt luidt: (...). Dat de Dienst Vreemdelingenzaken onterecht stelt dat de aanvraag van verzoeker niet ontvankelijk is. Dat de bestreden beslissing als volgt motiveert: (...). Dat volgens artikel 9ter §3 5° Vreemdelingenwet de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart wanneer: (...). Dat de bestreden beslissing slechts van oordeel is dat de 'gezondheidstoestand' van betrokkene ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 31/05/2010. Dat de bestreden beslissing zich niet uitspreekt over de al dan niet gewijzigde situatie inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen van verzoeker in zijn land van herkomst. Dat de aanvraag dd. 23/12/2011 objectieve, verifieerbare bronnen heeft aangehaald omtrent de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen voor verzoeker in zijn land van herkomst. Dat deze gegevens en rapporten 'nieuwe elementen' vormen die niet in de vorige aanvraag dd. 31/05/2010 werden ingeroepen. Dat de bestreden beslissing zich beperkt tot de motivatie dat verzoekers gezondheidstoestand ongewijzigd is gebleven. Dat de bestreden beslissing aldus nalaat zich uit te spreken over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen. Dat de motivatie van de bestreden beslissing zich beperkt tot het element 'gezondheidstoestand' en dit in strijd is met artikel 9ter §3 5° die spreekt over alle ingeroepen elementen. Dat de bestreden beslissing een onjuiste toepassing maakt van art. 9 ter Vreemdelingenwet aangezien deze ten onrechte geen enkel oordeel inhoudt met betrekking tot de aangehaalde bronnen omtrent de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen voor verzoeker in zijn land van herkomst. Dat verzoekster dan ook vaststelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen nauwkeurige vergelijking heeft gemaakt van verzoekers aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dat de bestreden beslissing art. 9 ter Vreemdelingenwet schendt. Dat bovendien het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden en meegedeeld. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin gevatte dienstige stukken. Op deze wijze moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig in te schatten en af te wegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op aan de bevoegde overheid.

Dat de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Dat de enige vraag die de Dienst Vreemdelingenzaken zich heeft gesteld, is of de gezondheidstoestand van verzoeker al dan niet gewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 31.05.2010. Dat dienaangaande de Dienst Vreemdelingenzaken geen vragen heeft gesteld over de al dan niet gewijzigde toestand inzake de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Dat aldus geen zorgvuldig onderzoek is gebeurd. Dat de verwerende partij niet alleen bijzonder onzorgvuldig is geweest, maar dat zij ook nog eens een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt. Dat derhalve eveneens kan besloten worden dat de motivering niet draagkrachtig is; De wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen daadkrachtig en deugdelijk. Dat een beslissing slechts daadkrachtig is wanneer deze duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (RvState nr. 72635, 23 maart 1998, AP.A/1. 1998, 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393). Dat de bestreden beslissing niet afdoende is. Dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de aangehaalde bronnen die betrekking hebben op de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de medische zorgen voor verzoeker. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening houdt met het opgegeven verslag, in de aanvraag van verzoeker op 23.12.2011, van 01/09/2010 van de Zwitserse organisatie "AIDE AUX REFUGIES" met als titel "Kosovo mise à jour, Etat des soins de santé". Dat de bestreden beslissing aldus niet afdoende gemotiveerd is daar de motieven niet toelaten na te gaan of verwerende partij met alle gegevens heeft rekening gehouden voor wat de door haar aangewende afwijzingsgrond betreft. Dat eveneens niet gemotiveerd wordt waarom deze elementen en informatie niet in aanmerking werden genomen. Dat de bestreden beslissing dan ook de formele motiveringsplicht schendt. Dat ten slotte de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt. Dat het E.H.R.M. in haar rechtspraak verduidelijkt dat in bepaalde omstandigheden het verwijderen van een vreemdeling met ernstige medische problemen een schending kan uitmaken van art. 3 EVRM, dat foltering en onterende en onmenselijke straffen of behandelingen verbiedt (E.H.R.M. 2 mei 1997, D/Verenigd Koninkrijk, T.V.R. 1997, 292 e.v.). Dat de aanvraag van verzoeker steunt op verscheidene medische attesten. Dat hieruit blijkt dat betrokkene lijdt aan een mentale handicap met gedragsproblemen waarbij maandelijks psychologische begeleiding noodzakelijk is. Het medisch getuigschrift stelt uitdrukkelijk dat levenslange opvang van derden noodzakelijk is en betrokkene continu opvolging nodig heeft. Dat indien de behandeling wordt stopgezet verzoeker zal sterven van ontbering. Het medisch getuigschrift benadrukt de mogelijkheid van sterfte indien verzoeker geen opvolging krijgt. Dat verzoeker inwoont bij zijn enige familie in Schoten die de volledige, noodzakelijk zorg op zich nemen. Dat het verslag van 01/09/2010 van de Zwitserse organisatie "AIDE AUX REFUGIES" met als titel 'Kosovo Mise à jour, Etat des soins de santé' (zoals vermeld in de aanvraag van verzoeker d.d. 23.12.201) uitdrukkelijk stelt dat de kwaliteit van het verzorgingssysteem in Kosovo geen verbetering kent sinds de onafhankelijkheid van de staat. Dat het Kosovaarse verzorgingssysteem actueel niet bij machte is om de adequate verzorging te bieden en bepaalde operaties in tal van domeinen uit te voeren en moeilijkheden gelinkt aan de hoge kosten en aan het zwakke transportsysteem verergeren de situatie van de meeste behoeftigen. Dat er geen openbaar gezondheidssysteem is in Kosovo. Dat bovendien verzoeker van Roma origine is en verschillende rapporten van verschillende internationale organisaties uitdrukkelijk benadrukken dat de toegang en toegankelijkheid van de medische zorgen voor personen van Roma origine in de praktijk niet bestaat. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken rekening dient te houden met de actuele situatie in het land van herkomst. Dat algemeen bekend is dat deze minderheidsgroep niet geliefd is en vaak met discriminatie te kampen heeft (RvV 63.934, 27 juni 2011). Dat op de website van Amnesty International hierover het volgende rapport kan worden teruggevonden 'Not welcome anywhere, Stop the forced return of Roma to Kosovo'. Dat uit dit rapport duidelijk blijkt dat Kosovo niet beschikt over enerzijds de nodige medische faciliteiten en capaciteiten om verzoekers de nodige hulp te verzekeren. Anderzijds blijkt ook duidelijk dat Roma zigeuners niet over de financiële mogelijkheden beschikken in Kosovo om zich te voorzien van medische hulp. Roma zigeuners worden namelijk op elk mogelijk vlak gediscrimineerd. Dat ook andere verslagen van Internationale mensenrechtenorganisaties wijzen op de problematische situatie van Roma zigeuners in Kosovo en hun gebrek van toegang tot medische hulp (zie bijvoorbeeld: Country of Origin Information Key Documents Kosovo op de website van het British Home Office dd. 27 oktober 2009 en de website van Human Rights Watch). Dat duidelijk aangetoond wordt dat verzoeker, omwille van zijn medische toestand, onmogelijk kan terug keren naar zijn land van herkomst. Dat aldus de bestreden beslissing art. 3 E.V.R.M schendt. Dat bovendien Uw Raad reeds heeft geoordeeld (RvV 63.934, 11 juni 2011): "Er werd geen enkele vraag gesteld naar de toegankelijkheid van de medische zorgen voor de Roma in

Kosovo terwijl het toch algemeen bekend is dat deze minderheidsgroep niet geliefd is en vaak met discriminatie te kampen heeft. Dienaangaande kunnen de verzoekers gevolgd worden waar ze stellen dat er geen zorgvuldig onderzoek is gebeurd. Zij hebben van meet af aan meegedeeld dat ze Roma's uit Kosovo waren... Nog uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij met dit gegeven rekening heeft gehouden bij de beoordeling van hun aanvraag tot verblijf om medische redenen. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt op voldoende wijze aannemelijk gemaakt. Het enige middel in de aangegeven mate gegrond Dat verzoeker dan ook van oordeel is dat het enig middel gegrond is."

2.2. Verzoeker betoogt dat door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris geen rekening is gehouden met de "nieuwe elementen" die verzoeker in zijn aanvraag van 23 december 2011 heeft ingeroepen. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing nalaat zich uit te spreken over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris na grondig en zorgvuldig onderzoek van verzoekers dossier heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard, vermits verzoekers gezondheidstoestand ongewijzigd is gebleven ten aanzien van de eerdere aanvraag van 31 mei 2010.

Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :
5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."*

Uit de voormelde bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk dient te verklaren, indien de ingeroepen elementen reeds bij een vorige aanvraag werden ingeroepen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de door verzoekers ingeroepen aandoening inderdaad reeds werd beoordeeld door de ambtenaar-geneesheer in zijn medisch advies. Terwijl ook de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke medische behandeling zorgvuldig werden nagegaan. Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde toepassing heeft gemaakt van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

Het betoog van verzoeker dat hij objectieve en verifieerbare bronnen met betrekking tot de beschikbaarheid en toegankelijkheid heeft aangehaald bij zijn tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging, doet geen afbreuk aan het motief in de bestreden beslissing en de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, dat uitdrukkelijk bepaalt dat in dit geval de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk verklaart. Bovendien betwist verzoeker niet dat de elementen reeds bij een vorige aanvraag werden ingeroepen.

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet de verzoekende partij doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM heeft miskend.

Door in het verzoekschrift enkel te verwijzen naar artikel 3 van het EVRM en te stellen dat *“het duidelijk is aangetoond dat verzoeker, omwille van zijn medische toestand, onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst”* maakt de verzoekende partij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC